

نقش کمیته های ولایتی ادغام مجدد

در

ارائه خدمات به عودت کنندگان و بیجاشدگان

مقدمه

دولت افغانستان و بخصوص وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان دیدگاه خود نسبت به پدیده مهاجرت را کاملاً تغییر داده و در سالهای اخیر تلاش نموده تا با تدوین برنامه های جامع و ایجاد ساختارهای موثرتر نسبت به گذشته، اولاً سطح ارائه خدمات خود را به مهاجرین، عودت کنندگان و بیجاشدگان افزایش دهد، ثانیاً در صدد کیفیت خدمات خود را به این اقشار آسیب پذیر بالا ببرد. یکی از برنامه هایی که در راستای اهداف فوق تدوین و اجرا گردید، ایجاد کمیته های ولایتی ادغام مجدد است. در این راستا سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) عملاً در ایجاد این کمیته ها با وزارت امور مهاجرین همکاری نمود.

در مرحله اول این کمیته ها در ۱۲ ولایت (ننگرهار، کندهار، بامیان، غزنی، بلخ، کندز، بغلان، هرات، پکتیا، خوست، پروان و نمروز) توسط والیان و یا معاونین ولایات فوق الذکر افتتاح و رسماً آغاز به کار نمودند.

کمیته های ولایتی ادغام مجدد تمامی خدماتی را که قرار است در سطح ولایات از طریق نهادهای مختلف برای عودت کنندگان ارائه نمایند، منسجم ساخته و مدیریت می نمایند. این خدمات شامل: تهیه معلومات در مورد عودت کنندگان، مشوره دهی و رجعت دهی آنان به ادارات ولایتی مسئول ارائه خدمات اساسی (مکتب، تحصیلات عالی، تذکره، زمین، دعاوی ملکیت و...) و تنظیم و ارائه تمامی بسته های کمکی که از جانب نهادهای مختلف ملی و بین المللی در سطح هر ولایت صورت می گیرد و ...

اهمیت و ضرورت ایجاد کمیته ها

طی سال های اخیر کمک های بسیاری از جانب نهادهای ملی و بین المللی برای عودت کنندگان و بیجاشدگان داخلی در سطح مرکز و ولایات صورت گرفته است. اما این کمک ها همواره پراکنده و در بسیاری موارد کمک ها بصورت موازی انجام یافته است. این مسأله نشان می دهد که سالانه مبالغ هنگفتی تحت عناوین مختلف از جانب نهادهای مختلف برای این اقشار آسیب پذیر صورت می گیرد. اما با وجود سطح وسیع کمک ها؛ انتقادهایی نیز همیشه وجود داشته است که کمک ها اندک بوده یا به برخی از مناطق کمک صورت گرفته و برای تعدادی کمکی نشده است. حال سوال این است که چرا با وجود کمکهای زیاد هنوز هم مشکل عدم برخورداری از این کمک ها مطرح می گردد؟ در پاسخ به این سوال می توان گفت: تا کنون هر نهاد کمک کننده هر کدام بصورت جداگانه پلان ها و برنامه های امداد رسانی خود را تنظیم و اجرا نموده اند. در این گونه وضعیت نهادها یا سازمان ها از برنامه یکدیگر اطلاعی نداشته و این فرضیه بشدت تقویت می گردد که سطح پایین همکاری و هماهنگی میان نهادهای امداد رسان باعث عدم پوش کامل جامعه مورد نظر و افزایش نارضایتی از خدمات شده است. کمیته های ولایتی ادغام مجدد با توجه به این مشکلات ایجاد گردیده است. یعنی اینکه مسئولین امور خواسته اند با ایجاد این کمیته ها نقطه پایانی به مشکلات موجود در سطح ولایات گذاشته و در صدد کاهش نگرانی ها و نارضایتی ها برآمده اند.

ساختار کمیته ها

کمیته های ولایتی ادغام مجدد متشکل از تمامی نهادهای ذیربط ملی و بین المللی که در زمینه رسیدگی به وضعیت عودت کنندگان و بیجاشدگان داخلی در سطح یک ولایت فعالیت دارند، می باشد. ساختار کمیته ها شامل دو بخش عمده هستند:

۱. نهادهای دولتی: ادارات ملی مانند: ریاست مهاجرین، ریاست انکشاف دهات، ریاست صحت عامه، ریاست کار و امور اجتماعی، ریاست مبارزه با حوادث، ریاست زراعت، نهادهای جامعه مدنی و دیگر نهادهای ملی که در زمینه ارائه خدمات به عودت کنندگان و بیجاشدگان فعالیت می نمایند، همه می توانند در ساختار این کمیته ها باشند.

۲. نهادهای بین المللی: این نهادها عبارت است از: کمیشنری ملل متحد در امور پناهندگان، سازمان بین المللی مهاجرت، سازمان غذایی جهان، سازمان بهداشت جهانی، NRC، DRC، OCHA و ...

چنانکه در بخش قبلی به آن اشاره شد با توجه به نگرانی که در زمینه پراکندگی فعالیت این نهادها وجود داشت ریاست این کمیته ها را به بالاترین مقام هر ولایت (والی) محول نموده اند و در صورت غیبت والی معاون وی این مسئولیت را به عهده دارد. البته سکرتریت این کمیته ها نیز مربوط به ریاست امور مهاجرین می باشد.

نکته: کمیته های ولایتی ادغام مجدد در افزایش یا کاهش تعداد اعضای خود کاملاً آزاد هستند. یعنی اینکه می توانند در صورت ضرورت هر نهاد دیگری که در این زمینه موثر باشد را شامل کمیته بسازند. **ادامه دارد**